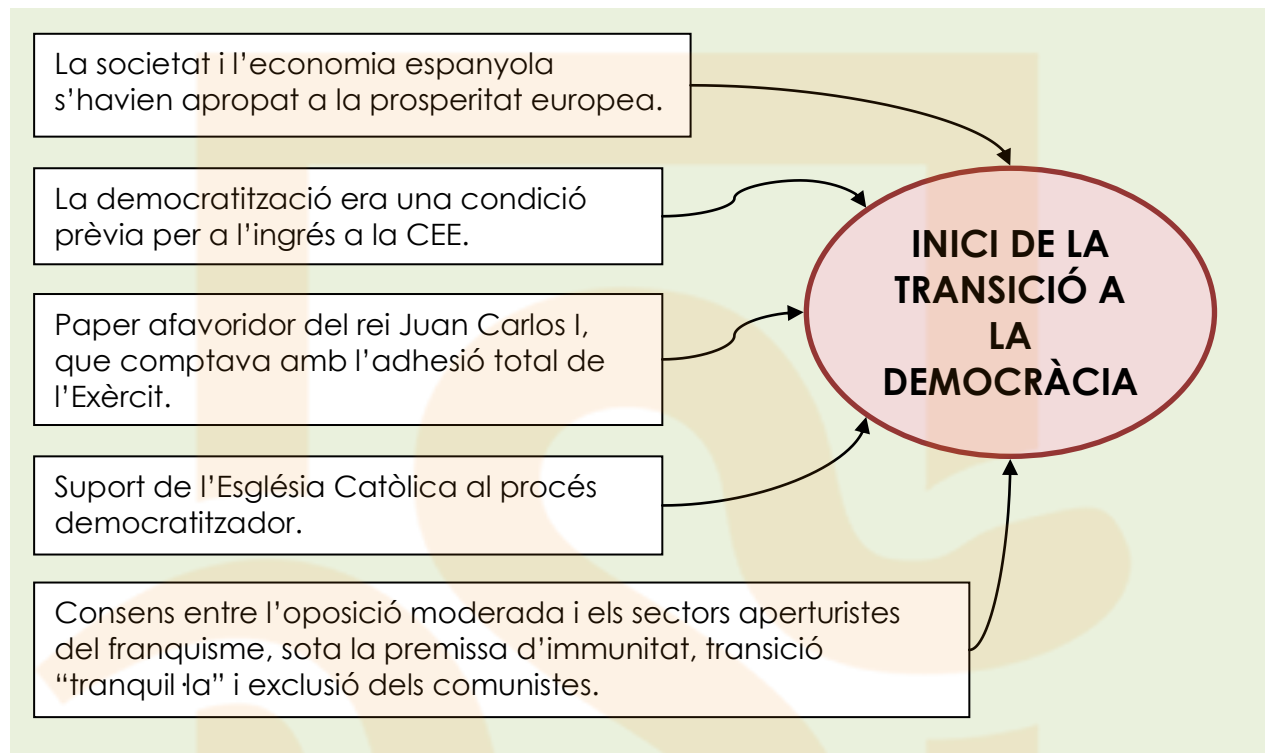

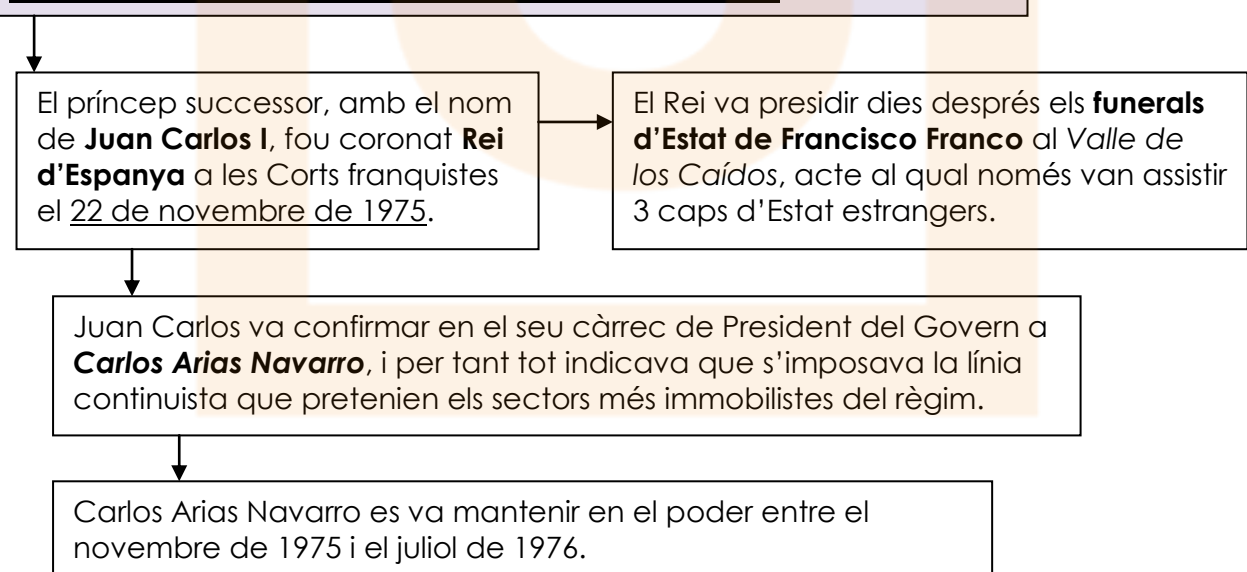
L'etapa de la Transició política (1975 – 1982)

Els primers anys de la Transició política (1975 – 1976)

Factors que van incidir en l'inici de la transició

La coronació del rei Juan Carlos I i el continuisme

El govern de Carlos Arias Navarro (desembre de 1975 – juliol de 1976)

El govern d'Arias s'oposà a una excessiva liberalització i van intentar mantenir l'**status autoritari** del règim.

Malgrat el predomini del sector més immobiliària, Arias va incorporar al govern figures més "**reformistes**" com José M. de Areilza o Manuel Fraga.

El govern no va plantejar el **programa de reformes** que s'esperava, i va plantejar només tímids matisos a lleis anteriors, sense obrir un procés real que portés a la **pluralitat política**.

Es van produir importants mobilitzacions populars en demanda de reformes reals cap a la **democràcia**.

Les forces de l'oposició antifranquista s'havien anat concentrant per formar **plataformes unitàries**.

Les principals **reivindicacions** de l'oposició i dels moviments populars eren:

- ⇒ el desmantellament del *Movimiento Nacional* i dels sindicats verticals.
- ⇒ la legalització de partits polítics i sindicats.
- ⇒ amnistia política (alliberament dels presos polítics)
- ⇒ convocatòria d'eleccions lliures i plurals

A nivell estatal:
→ s'havia format la **Coordinación Democrática** (la "plantajunta")
A Catalunya:
→ existia l'**Assemblea de Catalunya** i es va formar el **Consell de Forces Polítiques**

Exigien la formació d'un govern provisional que convoqués **eleccions lliures i plurals** per iniciar la via a la democràcia i trencar amb les estructures del règim anterior.

A les reivindicacions de tipus democràtic s'hi van afegir al País Basc i a Catalunya les de tipus nacional, exigint l'**autonomia política** dins del nou Estat.

A Catalunya es van produir nombrosos actes i manifestacions sota el lema: "**Libertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia**".

La manca de suports i sobretot la força de l'oposició i de les mobilitzacions populars, així com la duresa de la repressió policial, van portar a la **crisi del govern d'Arias Navarro**.

Al març de 1976, la repressió d'una manifestació obrera a Vitòria (Àlaba) va acabar amb 5 morts.

El Rei va destituir Arias com a President del Govern el dia 1 de juliol de 1976, i va nomenar en el seu lloc a un jove dirigent poc conegut en el cercles polítics per substituir-lo: **Adolfo Suárez González**.